

Η ομορφιά της Ελένης αποτελούσε μεγάλο πρόβλημα για τον Τύνδαρο, τον άντρα της Λήδας που νόμιζε δικό του βλαστάρι την κόρη του Δία. Η Νέμεση είχε μεταμορφωθεί σε χήνα για να αποφύγει τον Δία που όμως πήρε την μορφή κύκνου κι έσμιξε μαζί της, έλεγε η μια εκδοχή. Ο Δίας μεταμορφώθηκε σε κύκνο για να πλησιάσει την Λήδα και να σμίξει μαζί της, ανέφερε η άλλη εκδοχή. Την ίδια νύχτα, η Λήδα έσμιξε και με τον νόμιμο άντρα της, τον Τύνδαρο. Στους εννιά μήνες, γεννήθηκαν ο Πολυδεύκης και η Ωραία Ελένη με τον Δία πατέρα κι ο Κάστορας και η Κλυταιμνήστρα με πατέρα τους τον Τύνδαρο, που λογάριάζε παιδιά του και τα τέσσερα. Το πρόβλημά του όμως ήταν η Ελένη.

Πρώτα την άρπαξε ο Θησέας κι είδανε και πάθανε οι Διόσκουροι (ως γιοι και οι δυο του Δία, σύμφωνα με άλλη διήγηση), ο Πολυδεύκης και ο Κάστορας, ώσπου να την πάρουν πίσω στη Σπάρτη, φέρνοντας μαζί τους και την Αίθρα, τη μάνα του απαγωγέα. Μετά, θέλησε να την αρπάξει ο ξάδελφός της, ο Εναρήφορος ή Εναροφόρος, κι έγινε ολόκληρη μάχη για να την γλιτώσουν τ' αδέρφια της. Κάποια στιγμή, την άρπαξαν και τα άλλα ξαδέρφια της, ο Λυγκέας και ο Ίδας. Αυτοί, τάχα για να την παραδώσουν στον Θησέα.

Με το δικό του, ο Τύνδαρος φοβόταν ότι είχε ανοίξει άσχημο μπελά μαζί της. Του φάνηκε ως μόνη καλή λύση, να την παντρέψει, να τελειώσουν τα βάσανά του. Έστειλε κήρυκες σ' όλη την χώρα, ν' αναγγείλουν την απόφασή του. Πίστευε πως όλο και κάποιος θα βρισκόταν να την θέλει για σύζυγο. Δεν φανταζόταν ότι θα την ζητούσαν όλοι οι βασιλιάδες της Ελλάδας. Κι αυτό έγινε. Κατέφθασαν στη Σπάρτη μνηστήρες, υποψήφιοι σύζυγοι, από παντού. Είτε οι ίδιοι οι ενδιαφερόμενοι είτε εκπρόσωποί τους. Ο Απολλόδωρος παραθέτει 31 ονόματα. Ο Υγίνος, 36. Στην Αυλιδα, αργότερα, μαζεύτηκαν 43, χωρίς να λογαριάζουμε τον Αγαμέμνονα που είχε ήδη παντρευτεί την αδελφή της, Κλυταιμνήστρα, τον γέρο Νέστορα που βέβαια δεν μπορούσε να ανήκει στους μνηστήρες και τον Αχιλλέα που, την εποχή εκείνη, ήταν μικρός. Αν βρισκόταν σε ηλικία γάμου, λένε οι γραφές, κανένας δεν θα μπορούσε να παραβληθεί μαζί του. Θα ήταν αυτός ο βέβαιος σύζυγος της Ελένης.

Στα σκόρπια αποσπάσματα που έχουν σωθεί από τις «Ηοίες» του Ησίοδου, διαβάζουμε ότι ο Αγαμέμνονας ζήτησε την Ελένη για λογαριασμό του αδελφού του, Μενέλαου. Κι από το Άργος κατέφθασαν οι γιοι του Αμφιάραου, ο Αλκμέωνας και ο Αμφίλοχος, που τελικά δεν μετείχαν στην εκστρατεία εναντίον της Τροίας. Κι από την θεσσαλική Φυλάκη, την ήθελαν ο Ποδάρκης κι ο Πρωτεσίλαος, στον οποίο αργότερα οι εκεί κάτοικοι έκτισαν ιερό και τελούσαν αγώνες προς τιμή του. Καθένας τους πρόσφερε πολλά δώρα, προκειμένου να προτιμηθεί. Απειρους θησαυρούς πρόσφερε κι ο γιος του Πετεού, ο Μενεσθέας από την Αθήνα, που υποσχόταν χρυσάφι και λέβητες και τρίποδες. Την ήθελε κι ο Αίας από την

Σαλαμίνα, φτωχός αυτός, που όμως υποσχόταν προίκα όλα τα βόδια και τα πρόβατα, τα οποία έβοσκαν ανάμεσα από τα Μέγαρα ως την Κόρινθο και την Ερμιόνη, μαζί με της Αίγινας: Θα τα έκλεβε και θα τα έδινε στον υποψήφιο πεθερό του, αν τον προτιμούσε. Κι ο βασιλιάς των Αβάντων της Εύβοιας, ο Ελαφήνορας, πρόσφερε πλούσια δώρα για την καρδιά της Ελένης. Κι ο Ιδομενέας κατέφθασε από την Κρήτη, αποφασισμένος να μην αφήσει άλλον να την πάρει.

Με όλους αυτούς τους υποψήφιους, ο Τύνδαρος βρέθηκε σε μεγάλο δίλημμα. Τους έβλεπε έτοιμους να αρπαχτούν για την Ελένη κι αναλογιζόταν, τι είχε να γίνει, αν ανακοίνωνε, ποιος θα ήταν ο τυχερός. Κάποιοι έλεγαν ότι η μεγαλοφυής ιδέα που θα έσωζε την κατάσταση, ήταν δική του. Κάποιοι άλλοι υποστήριζαν ότι ήταν του Οδυσσέα.

Όπως γράφει ο Ησίοδος, ο πολυμήχανος ήρωας είχε αντιληφθεί ότι η Ελένη προοριζόταν για τον Μενέλαο, αδελφό του πιο ισχυρού της Ελλάδας, βασιλιά Αγαμέμνονα. Και είχε καταλάβει το μεγάλο πρόβλημα που ο Τύνδαρος αντιμετώπιζε. Κι ακόμα, είχε δει την ανιψιά του Τύνδαρου, την όμορφη Πηνελόπη, και την είχε ερωτευτεί. Σύμφωνα με τον Απολλόδωρο, είπε στον αμήχανο πατέρα ότι μπορούσε να του υποδείξει τη λύση στο πρόβλημά του, αρκεί εκείνος να τον βοηθούσε να παντρευτεί την Πηνελόπη. Ο Οδυσσέας απέκτησε την καλή του και ο Τύνδαρος έβαλε σε εφαρμογή το αληθινά πανούργο σχέδιο που, ουσιαστικά, οδηγούσε τα πράγματα εκεί όπου τα ήθελε ο Δίας.

Κάλεσε τους μνηστήρες και τους ανακοίνωσε ότι γαμπρός του θα γινόταν ένας από εκείνους που θα ορκίζονταν ότι, όποιος κι αν τελικά ήταν ο εκλεκτός, θα έσπευδαν να τον βοηθήσουν, αν κάποιος επιβουλευόταν τον γάμο του! Όλοι οι συγκεντρωμένοι έσπευσαν να ορκιστούν. Καθένας φανταζόταν ότι αυτός θα είναι ο γαμπρός και με τον όρκο εξασφάλιζε συμμάχους όλους τους βασιλιάδες της χώρας. Ο Τύνδαρος ή η Ελένη ή και οι δυο μαζί, διάλεξαν γαμπρό τον Μενέλαο, ωραίο άντρα έτσι κι αλλιώς. Οι άλλοι έφυγαν με την πίκρα του ηττημένου και με την δέσμευση ότι θα πολεμούσαν για χάρη του τυχερού Μενέλαου, αν κάποιος ατίμαζε τον γάμο του. Έμενε να βρεθεί εκείνος που θα δημιουργούσε την αιτία, κλέβοντας την Ωραία Ελένη, ώστε να δρομολογηθεί ο Τρωικός πόλεμος. Ο Δίας φρόντισε και γι' αυτό, φροντίζοντας να βρεθεί γαμπρός για την Θέτιδα.

(τελευταία επεξεργασία, 28 Δεκεμβρίου 2021)

